

NIEUWSBRIEF 'DE TIJD GERITST'

VERPLEEGHUIS OUDSHOORN

INFORMATIE VOOR BETROKKENEN BIJ HET PROJECT 'DE TIJD GERITST'

Redactie: Peggy van Hemessen, coördinator dagbesteding Uitbureau

Nummer **2** Datum 18 januari 2018

Via deze nieuwsbrief brengen wij u op de hoogte van het bijzondere project 'De tijd geritst'. Scholieren van het Wellantcollege komen alweer voor het achtste jaar in contact met bewoners van Oudshoorn.

Soms kan het zo zijn dat je na een kennismakingsmoment een project als "De tijd geritst" niet meer ziet zitten. Een van de leerlingen die vorige week nog meedeelde heeft deze week laten weten het teveel te vinden. Gelukkig was er een vervanger, Roald, hij gaat nu in gesprek met mw. Spaan.

Donderdag 18 januari waren de eerste gesprekken. 's Ochtens om 8.15 uur (op school) begonnen de voorbereidingen voor dit eerste gesprek. De leerlingen waren verrast met alle informatie die zij hadden gekregen en kijken enigszins verbaasd naar de foto's, wat een verschil met tegenwoordig.

's Middags waren dan echt de gesprekken (in Oudshoorn) in twee verschillende ruimtes, zodat er genoeg plek was om in gesprek te gaan.

Een van de leerlingen was ziek, maar de docent van het Wellantcollege toonde zich een waardig vervanger, vooral toen bleek dat de bewoner en hij in dezelfde plaats waren geboren, namelijk in Hillegersberg. En over de vraag waar het lag, werd geantwoord: "Bij de Hillegersbergse Plassen"! Niet echt een antwoord waar je wat wijzer van werd. De docent zei vervolgens dat de bewoner wel in de mooiste stad van het land was geboren, waarop de bewoner hem een vriendschappelijke por gaf met de woorden: "Gaaf Joh".

Een bewoner vertelde over dat ze vroeger best wel ondeugend was, ze pakte wel eens een extra snoepje of koekje. Ze was een echte zoetekauw zo vertelde ze, maar wilde ook wel even kwijt dat dat aan haar naam lag: "Zoetje".

En over vernoemen: deze bewoner was vernoemd naar haar oma. Een bewoner die naast haar zat vertelde dat hij vernoemd was naar zijn opa en samen vertelden ze dat dit vroeger heel gewoon was!

Bij een andere bewoner ging het over knap zijn, zo vertelde ze tegen "haar" leerling dat knap zijn "mooi om te zien" betekende. En zo vertelde de bewoner dat haar leraar Frans knap was. Op de vraag of de leerling ook knappe docenten had, zei dit meisje, dat ze daar niet zo naar keek.

Een andere bewoner had zijn fotoalbums mee, met daarin o.a. een foto van hemzelf waarop hij wel een filmster leek! Op de vraag of hij een mooie herinnering had aan vroeger antwoordde deze bewoner dat een mooie herinnering was dat hij vroeger naar het strand in Bloemendaal ging.

Over het wel/niet lusten van eten was een bewoner heel duidelijk: je vindt iets lekker of je vindt iets minder lekker, "lust niet" bestaat niet!

Over haar ouders vertelde een bewoner dat ze een wasserij en stomerij hadden, "die mensen hebben zich de kolere gewerkt".

Over de bezigheden van een meisje van vroeger: pianoles, maar vooral touwtje springen: "In spin, de bocht gaat in". Waarop de leerling vertelde dat ze niet zo goed was in touwtje springen!

En de meeste bewoners waren het er over eens: hun moeder kon lekker koken!

Fotograaf

Kees, onze eigen fotograaf is vast begonnen met het maken van foto's voor in de boeken. Een bewoner die op de foto ging wilde wel even weten hoeveel vrouwen Kees op de foto had gezet.

En deze bewoner heeft een duidelijke mening over de roze en paarse stoelen op de 2^e etage: het zijn net pooier stoelen!

Bij het naar huis brengen, wilde een bewoner zijn leerling wel even een rondleiding geven en hij wilde dat de leerling zou blijven.

Een andere bewoner vertelde bij terugkomst: "Ik ben zo bijzonder in mijn leven gedoken".

Het volgende gesprek, op donderdag 25 januari, staat in het teken van school en vrienden.